

Theosofie de archaische wijsheid,
het pad van het zoeken, niet van geloven.

Proclus ¹

Het idee dat Proclus had van een **esoterische theosofie** die de verschillende mythen en godsdienstige stelsels verbindt, sluit aan bij een passage uit de Staatsman van Plato. Hierin bevestigt de hoofdpersoon in de Dialoog, een 'goddelijke filosoof', de Vreemdeling van Elea genaamd, dat 'al deze verhalen en nog tienduizend andere die nog wonderbaarlijker zijn, een gemeenschappelijke oorsprong hebben.'

Volgens hem ligt deze oorsprong bij de leermeesters van de mensheid, die in de Gouden Eeuw de eerste onthullingen deden over het kosmische en menselijke begin, en de 'leringen van de Schepper en Vader' overbrachten over het juiste levensgedrag (269-74). Toch zijn er, ondanks deze duidelijke aanwijzing dat de oude legenden een schatkamer zijn van geestelijke waarheden, weinig verklaringen over te vinden in de Dialogen. Plato's Socrates is bovendien vaak heel kritisch over de verhalen, zowel als over zijn tijdgenoten die zich bezighielden met de interpretatie ervan

Overgenomen uit: De mythen van Plato en de mysterietraditie W.T.S. Thackara. Sunrise mei/juni 1989.

*

¹ Bekende vertegenwoordigers van de Neoplatonische school in Alexandrië waren Porphyrius (de leerling van Plotinus, 233-305); Iamblichus (overleden 330); Hypatia (overleden 415); Synesius (378-430), Proclus (+412 tot 485), en afsluitend met Olympiodorus (6e eeuw).